

רואים עלי!

הורים וילדים בלמוד משתף להבאת הגאולה

גליון מספר 16 | שבת זכור פרשת ויקרא ט' אדר ב' תשע"ו | שנת הקהה

הופכים את עמלק

אולם יש מצוה שעם ישראל נצטוו לקיים עוד לפני שמקימים את בית המקדש. והיא, להכריח את זרעו של עמלק. לכן, לא נתן לקיים את המצוה של יציאת מצרים והקמת בית המקדש בשלמות, עד למחית זכר עמלק. וכך גם בית המקדש השלישי, שיבנה רק לאחר שתגמר מחית עמלק.

ילד/ילדה: אז מהי המלחמה הרוחנית בעמלק בדורנו?

מתן תורה ופורים

אבא/אמא: שאלה מצינת. כדי לענות עליה, נראה קדם את הקשר בין מתן תורה לחג הפורים. בגמרא כתוב, שעם ישראל קבלו את התורה במעמד הר סיני, באפן של כפיה (-חיוב, הכרח), 'כפה עליהם הר כגיגית'. ואלו שנים לאחר מכן, בימי אחשורוש וגם פורים, עם ישראל קבלו אותה שוב, והפעם מתוך בחירה ורצון.

ילד/ילדה: מהי הכוונה שבמתן תורה ה' כפה עליהם? הרי עם ישראל רצו מאוד לקבל את התורה, ואפילו ספרו את הימים בצפיה למתן תורה.

אבא/אמא: נכון מאוד. בעם ישראל בער רצון חזק לקבל את התורה, אבל מהיכן הגיע הרצון הזה? מלמעלה! ה' האיר להם גלוי מלמעלה - הראה להם שהוא מאד אוהב אותם, וכך עורר בהם רצון חזק לקבל את תורתו. ואלו בפורים, עם ישראל קבלו את התורה מבחירה ורצון שלהם.

ילד/ילדה: הבנתי. בימי אחשורוש עם ישראל היו במצב קשה של גזרת השמדה חס ושלום, ולמרות זאת הם עמדו מעצמם ומסרו נפשם על קיום תורה ומצוות, מתוך בחירה ורצון שלהם! וכך הם הוכיחו, שכבר במתן תורה הם קבלו אותה ברצון שלם.

אבא/אמא: אנו עומדים בשבת שלפני חג הפורים. בסיום קריאת פרשת השבוע, ויקרא, קוראים אנו ל'מפטיר' את פרשת זכור - שמזכירה לנו את מה שעשה עמלק לעם ישראל במדבר, ומביאה את צווי התורה למחות את זרעו.

הסבה לכך שקוראים פרשה זו סמוך לפורים, היא כדי לסמך את מחית עמלק למחית המן הרשע, שהוא מזרעו. ויש לכך רמז במגלה, שם כתוב על ימי גס הפורים: "הימים האלה נזכרים ונעשים" - מכאן שצריך להקדים עוד לפני העשייה בחג עצמו, את הזכירה של עמלק.

ילד/ילדה: כיצד אנו מקימים כיום את מחית זכרו של עמלק, כשלא נתן לזהות מיהו צאצא של עמלק הרשע?

אבא/אמא: אכן, מחית זרעו של עמלק תסתים לגמרי - רק בגאולה. אולם המלחמה בעמלק היא קדם כל המלחמה הרוחנית, הקשורה לעבודת ה' שלנו. מלחמת עמלק שיכת לכל יהודי, בכל דור ובכל יום ממש.

ילד/ילדה: זה מזכיר לי את הפסוק משנים עשר הפסוקים שאנחנו אומרים כל יום: "בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים" - גם במחית עמלק זה כך?

אבא/אמא: בדיוק. בתחלת פרשת זכור כתוב: "זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים" - כלומר, המלחמה בעמלק באה כהמשך ליציאת מצרים, ולכן גם אותה יש לזכור ולקיים בכל דור ובכל יום.

סבה נוספת לכך שמחית עמלק קשורה ליציאת מצרים: כל המצוה של יציאת מצרים היתה להגיע לארץ ישראל, הארץ המבטחת, ושם להקים את בית המקדש.

אתכפִּיא = מתגבֵּרים

אבא/אמא: במלים 'כפה עליהם הר כגיגית' מרמזת המעלה של 'אתכפִּיא'. פרוש המלה אתכפִּיא הוא לכפות (- להכריח).

דוקא בְּשֵׁשׁ אויב שְׁנָרְאָה לָנוּ כְּמוֹ 'הר', שְׁחוּסִם אוֹתָנוּ וּמִפְרִיעַ לָנוּ לְקוּם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְאָנוּ מִצְלִיחִים לְהִתְגַּבֵּר עֲלֵיו וְלִכְפֹּת אוֹתוֹ - אִזּוּ יֵשׁ לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נַחַת רוּחַ עֲצוּמָה. נִחְשָׁב לְרַגַע, בְּמַתַּן תּוֹרָה עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ צְרִיכִים לְהִלָּחֵם בִּיצֵר הָרַע?

ילד/ילדה: לא. כפי שִׁכְבַּר אִמְרָנוּ - ה' הָאִיר לָהֶם גְּלוּי מִלְמַעְלָה וְלָכֵן הֵם רָצוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, וְהִיצֵר הָרַע לֹא הִפְרִיעַ לָהֶם.

אבא/אמא: בדיוק, בְּמַתַּן תּוֹרָה עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ בְּדִרְגַת צְדִיקִים וְלֹא הָיוּ צְרִיכִים לְהִלָּחֵם בִּיצֵר הָרַע. אִךְ צְרִיךְ לְעַבֵּד אֶת ה' גַּם בְּדֶרֶךְ שֶׁל אֲתִכְפִּיא, שֶׁל מִלְחָמָה בִּיצֵר - לְהִתְגַּבֵּר עֲלָיו וְלִהְיֶינָה אוֹתוֹ לְהִיּוֹת מְשַׁעֲבֵד לִיצֵר הַטּוֹב, וְלָכֵן נֹאמַר שֶׁה' "כָּפָה עֲלֵיהֶם הַר כְּגִיגִית" - שִׁכְבַּר אִזּוּ נִרְמָזָה הָעֲבוּדָה בְּדֶרֶךְ זֶה שֶׁל אֲתִכְפִּיא. אִךְ מִתִּי בְּאֵמַת הַתְּקִימָה בְּפֶעַל מִמֶּשׁ עֲבוּדָה זֶה שֶׁל אֲתִכְפִּיא?

ילד/ילדה: בפורים. אז עם יִשְׂרָאֵל הָיוּ בְּמִצְבַּ שֶׁל בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה. לְאַחַר שֶׁחֲטָאוּ בְּמִשְׁתַּח אַחֲשׁוּרוּשׁ, נִגְזְרָה עֲלֵיהֶם גְּזֵרָה קִשָּׁה, וְלִמְרוֹת זֹאת הִצְלִיחוּ לַעֲשׂוֹת 'אֲתִכְפִּיא' וּמִסְרוּ אֶת נַפְשָׁם עַל קִיּוּם תּוֹרָה וּמִצְוֹת.

גִּלְחָמִים - עִם הֵם שֶׁל קִדְשָׁה

אבא/אמא: אחרי שֶׁהִכְנוּ אֶת הַחֲדוּשׁ שֶׁל פּוּרִים, שֶׁהוּא עֲבוּדָה מִתּוֹךְ רִצּוֹן גָּמוּר וּבְחִירָה, נוֹכַל לְהִבִּין טוֹב יוֹתֵר מִהִי הַמִּלְחָמָה הָרוּחָנִית בְּעַמְלָק.

מֵהוּתוֹ שֶׁל עַמְלָק הִיא קֵר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ". הַעַמְלָק שֶׁכְּתוּבָה רוּצָה לְקַרֵּר אוֹתָנוּ, וְלִגְרֵם לָנוּ לְקוּם מִצְוֹת - לֹא מִתּוֹךְ הַתְּלַהֲבוּת וְהֵם שֶׁל קִדְשָׁה, אֶלֶּא בְּקִרְיוֹת וּבְלִי רָגֵשׁ. הוּא רוּצָה שְׁנַקִּים מִצְוֹת בְּלִי רִצּוֹן, כְּאֵלוּ כְּפוּ עֲלֵינוּ.

ילד/ילדה: הַבְּנֵתִי. לְעַמְלָק לֹא מִמֶּשׁ אִכְפַּת שְׁנַעֲשֶׂה מִצְוֹת, כֵּל עוֹד נַעֲשֶׂה אוֹתָן בְּלִי רִצּוֹן וְלֹא הַתְּלַהֲבוּת. לְמִשָּׁל בְּמִצְוֹת הַתְּפִלָּה, עַמְלָק רוּצָה שְׂרָק נֹאמַר אֶת הַמִּלִּים בְּקִרְיוֹת - בְּחֶסֶר חֶשֶׁק וּבְלִי כּוֹנֵה.

אִךְ אָנוּ צְרִיכִים לְהִלָּחֵם בְּעַמְלָק! לְהִתְבּוֹנֵן בְּפִרוּשׁ הַמִּלִּים, לְהִרְגִישׁ שְׁאָנוּ עוֹמְדִים לְפָנָיו ה', וְלִהְיֶינָה בְּחִיּוֹת וּבְהִתְלַהֲבוּת.

אבא/אמא: דְּגָמָה מִקְסִימָה. אִכּוּ, אָנוּ גִלְחָמִים בְּעַמְלָק, עַל יְדֵי הוֹסְפַת הֵם וְהַתְּלַהֲבוּת בְּעֵינֵינוּ קִדְשָׁה. וְזוּהִי גַם הַמַּעֲלָה שֶׁל הַאֲתִכְפִּיא, כְּפִי שְׁאִמְרָנוּ קִדְשָׁה. דּוּקָא כְּשֶׁאָנוּ מִצְלִיחִים לְעַבֵּד אֶת ה' בְּחֵם וּבְהִתְלַהֲבוּת, עַל אִף שֶׁיֵּשׁ לָנוּ עַמְלָק קָטָן שֶׁמִּפְרִיעַ לָנוּ, אִזּוּ רוּאִים שְׁאִכּוּ אָנוּ מְקַבְּלִים אֶת מַלְכוּתוֹ שֶׁל ה' מִתּוֹךְ רִצּוֹן גָּמוּר!

נִהְפֵךְ הוּא

אבא/אמא: בְּמִלְחָמָה עִם עַמְלָק יֵשׁ עוֹד מַעְלָה עֲצוּמָה, מִלְּבַד הַמַּעֲלָה שֶׁל 'אֲתִכְפִּיא'. כְּשֶׁאָנוּ מִתְּגַבְּרִים עַל הַקְּשָׁיִים וְהַמְּכַשׁוּלִים שֶׁהַעַמְלָק - הִיצֵר הָרַע מַעֲמִיד בְּפָנֵינוּ, אָנוּ בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר הוֹפְכִים אֶת 'עַמְלָק' עֲצוּמוֹ וְעוֹמְדִים אוֹתוֹ לְקִדְשָׁה! כִּךְ מְמַשִּׁיכִים לְתוֹךְ הָעוֹלָם אֶת הַגְּלוּי הַכִּי נַעֲלָה שֶׁל הַקֶּבֶה, שֶׁהָרַע מִתְּהַפֵּךְ לְגַמְרִי ('אֲתִהֲפֵא') - בְּלִשׁוֹן הַחֲסִידוֹת) - לְטוֹב מְחֻלָּט. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמִגְלָה: "וְנִהְפֵךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים הַמָּה בְּשׁוֹנְאֵיהֶם". לָכֵן אוֹמְרִים חַז"ל שֶׁבְּגִלְגָּלָה "כָּל הַמוֹעֲדִים עֲתִידִין לְכַתּוּב וַיְמִי הַפּוּרִים אֵינָן בְּמִלִּים לְעוֹלָם".

גַּם בְּגִלְגָּלָה נִחְגַּג אֶת חַג הַפּוּרִים! מִדּוּעַ? כִּי אֶת שְׂאֵר הַחֲגִים, כְּמוֹ פֶסַח וְסִבּוֹת, הַקֶּבֶה הַעֲנִיֵק לָנוּ בְּמַתְנָה. אִךְ בְּפּוּרִים, עַל יְדֵי הַפִּיכַת הָרַע לְטוֹב, עִם יִשְׂרָאֵל בְּעֲצָמָם, עַל יְדֵי עֲבוּדָתָם, הַמְּשִׁיכוּ גְלוּי אוֹר נַעֲלָה בְּיוֹתֵר, שְׁאִינוּ מִתְּבַטְּלִים לְעוֹלָם!

ילד/ילדה: יְהִי רִצּוֹן שְׁעוֹר לְפָנָיו חַג פּוּרִים, נִזְכָּה לְגִלְגָּלָה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלֵמָה. וְאֶת הַהֲתוֹעָדוֹת שֶׁל יְמֵי הַפּוּרִים נוֹכַל לְעַרְךְ יַחַד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי, כֵּל עִם יִשְׂרָאֵל, עִם מְרַדְּכִי, אֶסְתֵּר וְכָל הַצְּדִיקִים, וּבְרֵאשֵׁם הַרְבֵּי מְלָךְ הַמְּשִׁיחִת.

על-פי שיחת קודש שבת זכור, ערב פורים תשנ"ו

הַמַּעֲשֶׂה הוּא הָעִיקָר

« לַיְּהוּדִים הִיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה » - חַז"ל אוֹמְרִים שֶׁ"אוֹרָה זֶה תּוֹרָה". עֲלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּקִיּוּם תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמִתּוֹךְ רִצּוֹן חֵם וְהַתְּלַהֲבוּת שֶׁל קִדְשָׁה, וְעַל יְדֵי כֵךְ נִזְכָּה גַם לְשִׂמְחָה כְּפִשׁוּטָה « לְהַמְשִׁיךְ גַּם לְאַחַר הַחַג אֶת מִצְוֹת הַפּוּרִים: 'מִשְׁלוּחַ מְנוֹת', 'מִתְּנוֹת לְאֲבִיוָנִים' וּמִשְׁתַּח וְשִׂמְחָה, שְׂמֵחוּתָן אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, צְדָקָה וְשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה » לְעַרְךְ בְּפּוּרִים וּבְיָמֵים הַסְּמוּכִים אֵלָיו לְפָחוֹת שְׁלוֹשׁ הַתּוֹעֲדוֹת חֲסִידוּת שֶׁל שִׂמְחָה, מִתּוֹךְ אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל וְשִׁבְתָּ אֲחִים גַּם יַחַד.

יוצא לאור על ידי 'בית ליובאוויטש' כפר חב"ד ארה"ק ת"ו
לתרומות והקדשות: 050-6470000

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד